

Hans Aman maakte zaterdagmiddag na vijf jaar zijn rentree in het doel van Deto. De 38-jarige routinier keerde op verzoek van trainer Steunenberg terug in de hoofdmacht, nadat duidelijk was geworden dat de keepers Mulder en 't Laar voor de rest van het seizoen zijn uitgeschakeld. Tegen ESA kreeg Aman drie serieuze schoten op doel en die zaten er alle drie in. Deto verloor met 3-2.

11-3-'88

Beroerde dag Hans Aman

„Dit was het ongelukkigste wat je kunt bedenken. Het eerste schot dat ik op doel kreeg, na zeven minuten, was meteen raak. Laag in de hoek, ik kon er absoluut niets aan doen. Het was een voordeel geweest, wanneer ik in het begin een paar ballen had kunnen pakken. Het is voor een keeper altijd makkelijker als hij een beetje wordt ingeschoten. Nu kreeg ik pas in de tweede helft het tweede schot op doel. En dat ging precies in de bovenhoek. Als je weinig te doen hebt moet je attent blijven, maar deze schoten waren echt onhoudbaar. En toen kwam die strafschop er achteraan. Dat kon er dan ook nog wel bij.

Nee, ik was voor de wedstrijd niet nerveus en ben dat nu ook niet. Ik weet voor mezelf dat ik er weinig aan kon doen en de volgende week sta ik er weer. Toen Steunenberg me belde heb ik ook niet zo lang hoeven na te denken. Je doet het voor de club, al loop je zelf het risico. Ik had de laatste vijf jaar dan wel in het zesde gespeeld, maar dat is natuurlijk geen vergelijk.

Erg veel had ik daarnaast ook niet meer gedaan de laatste jaren. Op de zaterdagmiddag een partijtje met de jongens, maar meer ook niet. Van trainen was geen sprake meer, nadat ik was gestop met voetballen op niveau. Ik had er uiteraard ook nooit rekening mee gehouden dat ik nog weer eens in het eerste zou spelen. Het enige dat ik door de week nog deed was trainen met wat jeugdkeepers, maar meer ook niet. Nu krijg ik ineens weer te maken met een hoog tempo, gerichte schoten en goede aanvallers. Het is natuurlijk totaal onvergelijkbaar met een wedstrijd in het zesde. Maar ik had nog voldoende geloof in mezelf om er weer aan te beginnen.

Natuurlijk wist ik vantevoren dat ik alleen maar af kon gaan. Dat is echter niet gebeurd. Ik ben daar ook niet bang voor geweest. Ik heb met Steunenberg afgesproken dat ik in het doel blijf staan zolang we meespelen om een periode of het algemene kampioenschap. Het is ook wel erg ongelukkig als kort na elkaar je eerste en tweede keeper langdurig geblesseerd raken. Als we nergens meer voor in de race zijn kan er betere een jeugdkeeper worden ingepast. Dat was in deze situatie niet zo verstandig. Vandaar dat Steunenberg mij heeft benaderd. De clubs staan bovenin nog steeds dicht bij elkaar, dus volgende week sta ik er gewoon weer in. Moeite om deze tegenslag te verwerken? Nee hoor, dat heb ik echt niet. Als ik nu een paar blunders had gemaakt....Maar daarvan was geen sprake. Alleen, toen ik die eerste bal in de hoek zag verdwijnen dacht ik wel: dit wordt een beroerde middag”.